

Περὶ συλλαβῶν, ἢ λέξεων ἢ λόγων.

§. β'. Ἐκ τῶν διηρημένων δὲ τῶν δε γραμμάτων αἰ συλλαβαὶ γίνονται. οἶον, πε. ἐξ ὧν αἰ λέξεις. οἶον, Πέτρος. ἐξ ὧν ὁ λόγος. οἶον, ὁ Πέτρος ἀναγινώσκει.

Περὶ τῶν τῶ λόγων μερῶν.

§. γ'. Τῶ δὲ λόγῳ μέρη, ὁκτώ· Ὀνομα, Ῥῆμα, Μετοχή, Ἄρθρον, Ἀντωνυμία, Πρόθεσις, Ἐπίρρημα, Σύνδεσμος. ὧν κλιτὰ μὲν, πάντε· Ὀνομα, Ῥῆμα, Μετοχή, Ἄρθρον, Ἀντωνυμία. ἀκλιτὰ δὲ, τρία· Πρόθεσις, Ἐπίρρημα, Σύνδεσμος.

ΚΕΦ. Β'.

Περὶ Ὀνόματος.

§. δ'. Ὀνομα τοῖνον, τὸ μὲν κύριον· οἶον, Σωκράτης. τὸ δὲ, προσηγορικόν· οἶον, ἄνθρωπος. τὸ δὲ, ἐπίθετον· οἶον, ἀγαθός. Παρέπεται δὲ αὐτῷ πάντε· γένος, εἶδος, σχῆμα, ἀριθμός, πτώσις.

Περὶ Γενῶν.

§. ε'. Γένη μὲν εἰσι πάντε· ἀρσενικόν· οἶον, ὁ ἀγαθός. θηλυκόν· οἶον, ἡ ἀγαθή. ἐδέτερον· οἶον, τὸ ἀγαθόν. κοινόν· οἶον, ὁ ἢ ἡ ἄνθρωπος. ἐπίκοινον· οἶον, ὁ αἰτός, ἢ ἡ χελιδών. Ὅπερ μιὰ Φωνῆ, ἢ ἐνὶ ἄρθρῳ ἀρσενικῶ, ἢ θηλυκῶ δηλοῖ τὰ δύο γένη.

* Γένη μὲν κυρίως δύο εἰσιν, ἀρσενικόν, ἢ θηλυκόν. τὸ δὲ ἐδέτερον καταχρηστικῶς λέγεται γένος, ἀποφαιτικόν ἢ τῶν δύο γενῶν ὄν. τὸ δὲ κοινόν, ἢ ἐπίκοινον μάτην λέγονται.

056/1992